

Öğrencilerimden Bana Kalanlar

— sahara · 12 Şubat 2019

Öğretmenlik günleri geride kaldı. Öğrencilerimle birlikte olduğum zamanlar katıksız en mutlu olduğum yıllardı. Bir devrandı yaşandı o güzel yıllar. Geriye her biri tanımsız güzel anılar kaldı bana. Çalıştığım yıllarda özellikle 4. ve 5. Sınıf öğrencilerime yazı stillerini değiştirerek ve yazılarının altına adlarını yazmayarak hakkımdaki düşüncelerini bir ak kâğıda yazmalarını isterdim. Geçen gün dolapları düzenlerken bu yazılar elime geçti. Ne iyi, o yazıları saklamışım. Şimdi sizi öğrencilerimin çocuk kalplerinin sıcaklığını hissedeceğiniz sınıfıma davet ediyorum.

Yazıları paylaşırken özeleştiri yapacağım bir durumun altını çizeyim. Bu yazılar yirmi yıl öncesine ait. O yıllarda maalesef okullarımızda acıtmadan da olsa dayak söz konusu idi. Kişisel olarak öğrencilerimle açık kalplilikle tüm konularda fikir birliğimiz vardı. Sadece arkadaşlarına karşı küfür söyleyen ve kavga edenler az da olsa dayağa muhatap olunacağını bilirdi. Ders konusunda böyle bir eylemim olmazdı. Ve bir öğrenciye dayak attığımda kendimi öğretmen olarak aciz hissederdim. Bakalım öğrenciler neler yazmışlar. Noktaya virgüle dokunmadan paylaşıyorum:

“Canım öğretmenim, güzel öğretmenim seni çok seviyoruz. Bize bilgi dağıttın bir ışık gibi girdin kalbimize. O kadar şanslıyım ki bilemezsiniz. Çünkü sizin gibi bir öğretmenim oldu. Öğretmenlik çok güzel bir meslektir. Ama bu güzel mesleği güzel bir şekilde yerine getirebilmek ve öğrencilerine o duyguyu anlatmak çok önemlidir.

Bize bir ana bir baba oldun. Saçlarını ağarttın bizim için öğretmenim. ‘Saçlarım ırki olacak erken yaşlarda aklaştı.’ Bize şimdiye kadar öğrendiğiniz her şeyi öğrettiniz. Sizden ayrılmak çok zor geliyor. Size karşı bir eleştirim yok. Çünkü 5 senedir sizin gibi bir öğretmenimi daha sevmemiştim. Anaokulumda o öğretmenimden ayrılmak çok zor gelmişti. Bu sene sınıfça sizi öfkelenilmeyeceğiz. Çünkü bu sizinle son senemiz. İsterim ki bizden sonra da öğretmenlik yapınız. Sizi bir muma benzetiyorlar. Ama mum ışığı yansıtıktan sonra söner. Ama siz öğretmenler asla sönmezsiniz. Hep bilginizle kalırsınız. Benim canım öğretmenim.”

“Öğretmenim bize sevgi dolu gözlerle bizler bakıyorsunuz. Öğretmenim sizi canımdan fazla seviyorum. Bizim için saçlarınız aklaştı. Bize ikinci sınıftan beri bize okuma öğrettin ne yapsak hakkınız ödeyemeyiz. Bir şeyle ödeyebiliriz o da çalışkan olmak bize ders öğretmek için ayaklarını yoruyorsun. Bize iş sahibi olmamız için çabalyorsunuz. Bizim için yedide okula geliyor birinci derste cumhuriyetle ilgili film izletiyorsunuz. Bayramda 3 C'nin öğretmeni öğrencilerinin kuru yiyordu, masasının üstünde uyuyordu. Siz dünyanın en iyi öğretmenisiniz sizin gibi öğretmen olmaz zamanında derse giriyorsunuz.”

“Öğretmenim, siz bir güneş gibi doğdunuz içimize. Bizi aydınlattınız. Bize öğrettiniz. Bizim ufukumuzu genişlettiniz. Saçlarınız aklaşana kadar. Bize kaç yıl emek verdiniz. Bir ana, bir baba gibi bize

baktınız, büyütüp bilgi dağıttınız. Aslında siz bir meleksiniz diyebiliriz. Çünkü çok sabırlı, sevecensiniz. Şu an yalan değil, gerçekten içimden gelenleri kâğıda döküyorum. Sizi çok ama çok seviyorum. Yani diğer öğretmenlerimi de seviyorum fakat bu size duyduğum sevgi bir baba sevgisi kadar büyük ve değer ölçülemez bir sevgi.

Siz benim için çok değerlisiniz. Sizinle bu son senemiz. Çok üzülüyorum. Çünkü sizinle beş yıl bir aile gibiydik. Bu yazıyı siz olmasaydınız öğrenemezdik. Ama size beş yıldan beri çok ama çok alıştık. Şimdi ayrılmamız bizim (benim) çok güç bir şey olacak. Bize çok sabırlı oldunuz. Belki sabır taşınız çatlayacak şu an. Çünkü çok ama çok sabır ettiniz. Belki biz de size çok haksızlık etmiş olabiliriz. Eğer etmişsek sizden özür diliyorum. Ama sabır etmeniz işe yarayacak. Çünkü biz de bu davranışların hakkını ödeyeceğiz. Büyüyünce biz de sizin gibi bir öğretmen, doktor bankacı olacağız. Benim yazacaklarım bu kadar öğretmenim.”

“Canım öğretmenim seni çok seviyoruz. Seneye senin sınıfına gelecek çocuklar çok şanslılar. Sizin gibi disiplinli, bilgili tatlı bir öğretmene gelecekleri için çok sevinip bilgi öğrenecekler. Sizi kaybetmek kimse istemez. Sizi çok ama çok seviyoruz. Beş yıldır sizinle olmaktan çok mutluluk duyuyorum. Sen benim için çok değerlisin. Biz çocuklar aynı küçük melekler gibi. Eğer bu sene senden ayrılırsak çok üzüleceğiz.”

“Siz benim için bir melek, bir çiçek gibisiniz. Çünkü yıllarınızı öğretmenliğe adadınız. Şahsen ben bir öğretmen olsaydım. Öğretmenliği bıraktırdım. Çünkü çocukların daha çok öğrencilerin gürültüsü, yaramazlığı öğretmenlere saygısızlık gibi daha birçok nedenler vardır. Oysa öğretmenler bir çiçektir.

Beş yıldan beri tanıyorum ve diğer öğretmenlerden daha sabırlı, daha temizsiniz. Öğrencilerinizi yaramaz, öğretmenlere karşı saygısız yetiştirmediniz. Siz sınıfınızı çok düzenli ve tertipli yetiştirdiniz. Siz bize, doğruyu, güzeli ve öğretmenlere karşı sevgiyi öğrettiniz. Ama beden eğitimi derslerinde biraz daha fazla beden yapsak.

Siz bence bütün küslükleri dostluğa kini sevgiye bağlıyorsunuz. Sınıfta bir öğrenci kavgayı başlatırsa diğer öğretmenler sınıfını sıra dayacağına çeker. Bugün ve yarınlarda sizinle olmaktan gurur duyuyorum.”

“Benim öğretmenim disiplinli güzel konuşan birisidir. Bize hep ana, baba gibi davranır. Bize hep ikaz ederek susturur. Dayağa başvurmaz. Öğretmenim hep bizim iyiliğimiz ister. Bize ders öğretilene kadar anlatır. Bizim iyi okullara gitmemizi ister. Bize kıyamaz bize bir şeyin kökünü öğretir. Öğretmenim hep bizim okumamızı söyler okuyup büyük adam olunca iyi işlere girmemizi ister. Biz bir şeyi yanlış yaparsak bize yine yanlış yapmasın diye öğretir. Öğretmenler ders saatleri hiç boş kalmazlar Atatürk'ün öğretmenlerle ilgili bir sözü vardır “Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır.” Diye öğretmenim öğrencilere ve bizim velilerimize güzel konuşur nazik olur ama sadece velilerimize değil herkese güzel

konuşur.

Öğretmenim sigara içmez. Bu yönü hoşuma gidiyor. Her öğretmenler bizler için çalışıyor. Öğretmenim bize resimde değişik şeyler yapıyor bazıları hoşuma gitmiyor. Ama bazen resimler o kadar hoşuma gidiyor ki, hep resim yapmak istiyorum. Benim en sevdiğim ders Türkçedir. Öğretmenim soru soruyor bilemiyoruz, bilince öğretmenimiz seviniyor. Herkes testten beş alınca seviniyor. Öğretmenim hep diyor büyüyünce bizi güzel okullarda görünce sevinirmiş. Öğretmenim okulda çok iyi herkesle kaynaşıyordu.”

Devamla diğer öğrencilerin yazıları da paylaşılacak.

İbrahim Yılmaz